ՔԱՆԻ ՄԸ ԽՕՍՔ

Այս ուղեգրութիւնը գրելու ձեռնարկեցի, Խորհրդային Հայաստանէն ժամանումէս ի վեր, ինծի եղած բազմաթիւ հարցումներուն մասամբ պատասխանելու եւ թէ՛ իմ անձնական տպաւորութիւններս հաղորդելու համար մեր գաղութահայութեան, մասնաւորաբար Ամերիկահայութեան:

Այս հատորը չինարարական եւ արդիւնաբերական մանրակրկիտ ուսումնասիրութիւններու կամ քաղաքական, ընկերային եւ կուսակցական վերլուծումներու հաւաքածոյ մը չէ, այլ պարզապէս իմ այցելած երկիրներուս, գլխաւորաբար Հայաստանի մէջ ապրող Հայ ժողովուրդի հետ ունեցած իմ ծանօթութիւնս կը պատկերացնէ այն չափով որ հնարաւոր եղած է ինձ համար ձեռք ձգել այդ ծանօթութիւնը:

Ջանացեր եմ անաչառ եւ աննախապաշար մտքով եւ բոլորովին անսեթեւեթօրէն տալ իմ փորձառութիւններս եւ կրած տպաւորութիւններս, առանց յերիւրանքի, առանց չափազանցութեան եւ առանց քողարկումի:

Ամէն ինչ որ տեսած եմ, ներկայացուցած եմ իրենց իսկութեան մէջ առանց իմ կողմէ բան մը աւելցընելու, եւ կը յուսամ թէ ընթերցողներս ի միտի ունենալով այդ պարագան, կը հետեւին փորձառութիւններուս, եւ եթէ երբեք մերթ ընդ մերթ առած եմ անձնական բնոյթ ունեցող դրուագներ ու դէպքեր, այդ ըրած եմ լոկ ընթերցողներուս ցոյց տալու համար տիրող բարքերն ու սովորութիւնները, երեւոյթներուն ձգտումներն ու միտումները:

Հնագիտական եւ պատմական տուալներու շուրջ տեղեկութիւններ ստացած եմ Փրոֆ. Աշխարբեկ Գալանթարէն, Փրոֆ. Յովհաննէս Յակոբեանէն եւ Տքթր Արշակ Սաֆրաստեանէն, որոնց խորապէս շնորհապարտ եմ:

ԱԼԻՍ ՕՏԵԱՆ

Պոսթըն, Մէսէչուսէթս:
1937